

Kraljevska Dalmacija

Dalmacija je kraljica Jadrana. Ponaša se s številnimi že v zgodovini slavni kraji. K slavi pripomore tudi to, da naj bi bil Shakespeare tja umestil del svoje drame Sen kresne noči. Ko se sprehajamo po Splitu, nas pozdravljajo palmov drevored, strehe iz rdečih korcev, okna z naoknicami. Mestna Dioklecijanova palača je mogočen dokaz rimske cesarske moči. Gaj Avrelij Valerij Dioklecijan je bil Dalmatinec nizkega rodu, ki se je povzpел po družbeni lestvici in postal cesar kar za 21 let. Mestu v zahvalo je postavil palačo, veliko 230 x 200 metrov z dva metra debelimi zidovi. Kjer so včasih odlagali čelade in šleme, je danes živahna tržnica ...

Še slavnejši Dubrovnik se je sicer že zdavnaj utrudil od večstoletnega boja za prevlado z Benetkami. Zato pa se zna pohvaliti, da je bil prvo evropsko mesto, ki je uvedlo zbiranje smeti in preskrbo s pitno vodo. Od nekdanjega mesta obdaja ena sama romantika, od Straduna naprej. Tam bomo preverili, ali se strinjamo z angleškim dramatikom Shawom, ki pravi: Kdor išče raj na zemlji, bi moral priti v Dubrovnik.

Ko bo vnema za spoznavanje starih zgodb in zgodovine že popustila, lahko raziščemo številne otočke Kornatov ali otoke južno od njih ter preverimo, koliko jam je nastalo na kraškem svetu tam naokoli. Narava je izjemna, zato je tam zelo veliko narodnih parkov. Eni so otočki, drugi otoki, tretji gorski masivi, vsi pa so vredni dolgotrajnega in poglobljenega raziskovanja peš ali z ladjico, morda pa celo s kolesom.

Večji otoki tam naokoli slovijo po opojnih poljih sivke. Vonj po borovcih se meša z vonjem po kopru in origanu. Hvar je že eden takih. Kjer zmanjka rastlinja, je še zmeraj veliko kamenja. Pri gradnji dubrovniškega Straduna je bil uporabljen prav apnenec s Korčule.

